

ספר זוהר השואה

בהמשכים

דרשה מהאדמו"ר מהאלמין במירון

אור הזוהר 564 ★ אדר א' תשע"ד

מפעל הזוהר העולמי

בנישאות כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א מחבר למעלה מאלף ספרים טל: 0527651911

גרולי הצריקים אומרים ללמוד זוהר הקדוש

חלקה

רבי שלום יהודה גרוס
האדמו"ר מהאלמין
נשיא מפעל הזוהר העולמי

יע"א היו לנו שנים כרובים זהב הסוככים על העיר מבית ומיחוץ והמה אשר היו לנו לחומה ולמחסה ביום זעם, הראשון בקודש צדיק יסוד

עוד מביא שם בהקדמתו ומראה באצבע איך שכל הצרות באים רק על ידי שלא עסקו בספרי הזוהר ובחכמת הקבלה וכתב שבעירינו בגדאד

יצאת מצרים. וכל אנשי העיר עם מעמסיהם שעל כתפיהם ועם בניהם ובנותיהם הקטנים שנושאים אותם על זרועותם היו בורחים ונסים בתוך העיר ממקום הנמוך למקום הגבוה כי אין דרך לצאת מן העיר כי המים הקיפו כל העיר מכל צד יותר רחוק ממלא עיניו של אדם, וגבהו המים והפילו עליהם שליש העיר וכמה בני אדם שלא קדמו לברוח היו בתיהם קבריהם רח"ל. ואח"כ בא דבר לא תקום פעמים צרה, גם נתמלא אויר הרקיע פרעושים ונלוה עמהם מכת בצורת ויוקר השערים. גם אנשי הצבא לא הצליחו במלחמה והיו אנשי חרב הרוגי מלחמה ונשארו נשיהם אלמנות ובניהם יתומים, עד שראה ה' את לחץ עמו ישראל וינחם על הרעה ונלכדה בבל בליל א' י"ז אדר שנת עזר"ת ביד סגן המלחמה של בריטניא הנקרא מוך ובכח אונס כבו את שריפת העיר אשר הציטו בה אנשי חיל של קוצטנטניא בעת צאתם מהעיר, גם שאר בני ישמעאל הנשארים בעיר שברו את חניות היהודים ובזזו איש לו עד שלא השאירו כלום ואפי' הדלתות של החניות עקרו ולקחום והיה דעתם לחזור אח"כ ולבוז גם את הבתים ולשכב את הנשים. ות"ל שלא הפיק את זממם כי בהכנס האויב נחה שקטה כל העיר ונפשינו כצפור נמלטה מפח יוקשים. גם בתחילת קבוץ בחורי ישראל לצאת למלחמה הצילנו ה' ע"י חכמות ותחבולות טבעית אשר נתן אלהים בלבנו לעשות ממחבואות בעובי הכותל ושם נסתרו ב' בני והם שמעון ז"ל (שנפטר אח"כ בשנת תרצ"ב יום ג' ה' שבט) ועובדיה ה"ו מרגשת פועלי און שהיו מקששים את הבתים ולא אירע לנו דבר רע. וברוך שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה. ואתה קורא נעים הבט נא וראה למה מצאתנו כל זאת תכף ומיד בזמן סילוקם של ב' צדיקים הנזכר אם לא להודיע לנו שזכות חכמת האמת שהיו עוסקים בה הם אשר היו עומדים למגן וצנה נגד מידת הדין ובעוצם כחם ואונם היו דוחים את הגזרות מה שלא היה יכול לעמוד נגד מדה"ד זכות כמה צדיקים וחסידיים העוסקים בחיצוניות התורה שבאותו הדור.

החלום הנורא, שרק בזכות הזוהר אוכל להציל את כל העיר - ומה שקרא אחר כך

ואעידה לי עדות נאמנה ע"ז כי בתוך ז' ימי האבלות של ח"ר שמעון ז"ל בא אלי זקן א' כמה"ר צאלח שלום משה יעקב שינא ה"ו (ז"ל) ואמר לי שראה אתמול חלום מבהיל אמנם לא רצה להגיד לו מה ראה בחלום בשום אופן רק זו אמר כי אמרו לו

והנה בעירינו בגדאד יע"א היו לנו שנים כרובים זהב הסוככים על העיר מבית ומיחוץ והמה אשר היו לנו לחומה ולמחסה ביום זעם, הראשון בקודש צדיק יסוד עולם ח"ר יוסף חיים בן ח"ר אליהו בן ח"ר משה בן חיים זצוק"ל. ושני בקודש הרב הגאון ח"ר שמעון אהרן אבא בר אבא המכונה אגסי זצוק"ל.

המחבר ספר בני אהרן על ש' הגלגולים, אשר ב' צדיקים אלו הם לבדם היו נמצאים בעירינו שרוב עסקם היה בע"ח ובשמונה שערים כל א' וא' הוא עוסק לבדו בחדר משכיתו בפ"ע, והמה בזכותם וצדקתם היו מגינים על העיר זה מפה וזה מפה, אפס כשגמרו העונות ונלקח ארון האלהים ח"ר יוסף חיים ז"ל בשנת התרס"ט ב"ג אלול התחילה העיר להיות צולעת מהלכת על רגל אתה והתחילו הצרות לבוא כי אחרי קבורתו נלקחו בחורי ישראל לעבודת הצבא למלך ישמעאל ללמדם סדר המלחמה והיו כל העם מיללים ובוכים, והיינו מתנחמים בח"ר שמעון אהרן זצ"ל וכל העם ענו אחריו עוד לא אבדה תקותנו כי הוא יכול למלא מקום הרב ח"ר יוסף חיים זלה"ה אך לא כאשר דמינו כן היתה כי מעשה שטן הצליח וגם באותו צדיק פגעה מדה"ד כי אחרי חמשה שנים בליל ו' ח' לחודש מנחם שנת המביט לארץ ותרע"ד נסע גם הוא למנוחות ועזב אותנו לאנחות. ובהסתלק גם ח"ר שמעון ז"ל אז כבה מהעיר גם שביב האחרון. יוס"ף אינינו ושמעון אינינו. והיתה עת צרה ליעקב צרה כמבכירה כי בליל כ' י"א מנחם אחרי פטירה ח"ר שמעון ז"ל בבקר השכם נדבקו מודעות אדומים מטעם המלך וגדוליו בכל השוקים ובכל המקומות ובתוך המודעות מצוייר חרב אדום לאות מלחמה ממלכה בממלכה. ממלכת קוסטנטניא בממלכת בריטניא. ותכף התחיל לקבץ את בחורי בני ישראל לצאת למלחמה להלחם עם בריטניא והיו מסייעין אותם מעיר לעיר וממדבר למדבר בהרים ובגבעות עד הגיעם עד מקום קשרי המלחמה, ומני אז והלאה מצאונו רבות רעות וצרות והיו הצרות דוחקות זו את זו כל אחת רוצה להקדים את פני חברתה ואין שעה בלא רעה ואין רגע בלא נגע, וגזרות קשות נתחדשים בכל יום נוסף על יום אתמול.

גם מן השמים נלחמו כי בליל ג' י"ג כסליו שנת איכה תרע"ה צפו מי נהר חדקל מרוב הגשמים ופרצו גרדי הנהר ושטפו ועברו תוך העיר בעוד היותינו ישינים על מטותינו בלילה וגאו המים מי שתו ותהי צעקה גדולה בתוך העיר אשר כמוה לא נהיתה רק בזמן

עולם ח"ר יוסף חיים בן ח"ר אליהו בן ח"ר משה בן חיים זצוק"ל. ושני בקודש הרב הגאון ח"ר שמעון אהרן אבא בר אבא המכונה אגסי זצוק"ל.

הרי רואים מזה בעליל שרק בזכות הקריאה והלימוד בספר הזוה"ק מובטח לנו שנוכח וניגאל ברחמים בלא צרות ויסורים רח"ל.

הרמח"ל הקדוש זי"ע כתב בספרו שכמה מאות שנים מאז חורבן הבית מחכה הקדוש ברוך הוא לעם ישראל מתי יפקחו עיניהם ויעסקו בלימוד חכמת הזוהר הקדוש.

ד. חובת כל ישראל לעסוק בסודות התורה כי לכך נברא כל העולם כולו וזה רצונו ית' ויתעלה

שהיו ישראל כמלאכי השי"ת [ומי שאינו עושה כן הרי הוא ח"ו כפוי טובה רח"ל]
מה מלמדת חכמת האמת

וז"ל ק: כתיב: "אל יתהלל חכם בחכמתו ואל יתהלל וגו' כי אם בזאת יתהלל המתהלל השכל וידוע אותי" (ירמיהו ט, ב) מכאן ראינו, שהחכמה, שהקב"ה בוחר בה, היא להשכיל ולדעת בו יתברך, מה (שא"א) [שאפשר] לדעת. ולא אמר "השכל וידוע את מצותי", "את דברי", שאז היה מורה שדי לדעת המצוות, וסדר עשייתן בכל פרטיהם. אלא "השכל וידוע אותי". אם כן הוא רוצה דוקא שיתעסקו בני האדם לדעת את תפארת גדולתו. וכל שאר חכמה נאמר בה "אל יתהלל חכם בחכמתו".

גם לא אצא מענין הסוגיית ההיא לענין אחר רק אפרש הפרק ההוא כפי פשוטו לבד כאלו אין בע"ח רק הפרק ההוא בלבד כדי שלא יתבלבל המעיין ויכבדו עליו דברי הרב ז"ל כי בלא ספק אפי' הרש"ש ז"ל עצמי בתחלת לימודו בע"ח הוא היה לומד דברי הרב ז"ל כפשוטו בלבד עד שזיכהו ה' אח"כ והיה עומד על אמתותן של דברים. ולכן אין לתמוה אם אפרש בכמה מקומות כפשוט דברי הפרק ההוא ואניח את כבוד דברי הרש"ש ז"ל במקומו, כי לא כתבתי פי' זה כ"א למתחילים בלימוד ע"ח ולא לחכמים שכבר מלאו כריסים מחמת האמת, גם כל ענין הנצרך עליו איזה הקדמה מע"ח או משמונה שערים ומכו"ש העתקנו אותה ההקדמה המצטרפת לאותו הענין כדי שלא יצטרך המעיין לטרוח וללמוד כל אותו פרק עד שימלא מבוקשו ומובטחוני בה' שעיי"כ יוכל כל אדם ללמוד בזמן קצר כל עה"ח. ואם יגמור ה' בעדי להעלותו על משבח הדפיס אדפיס עמו ע"ח עצמו עם פי' הרש"ש והריפ"ש ז"ל. גם נציג שטר הכללים בסוף ע"ח ולא בתחלתו כי כן הוא מסודר בע"ח כת"י דשנת ע"ת. וכן הוא מסודר בפ"י הרב שפת אמת. וכן הוא מהראוי כי אחד שילמוד האדם כל ע"ח עד גמירא ראוי ללמוד ש' הכללים ולא בתחלת לימודו. [אמנם בעה"ר הן תוחלתי נכזה כי לא השיגה ידי מדי הכסף הנצרך להוצאת הדפוס כי כבוד הוא ממני וקראתי לאחינו בני המתנדבים בעם אולי יחזיקו בידי להוציא מחשבותי לפועל ואין עונה ואין קשב. ולא מצאתי עורר לי אפי' לשלש ולרביע ההוצאה כ"א טפין טפין ממקצת בני עמינו אשר נדבה רוחם אותם. ישלם להם ה' כפעולם הטוב אכ"י. עד שבהמשך ג' שנים ויותר נצטרפו אותן הטפין ונענו לשיעור עשירית ההוצאה בלבד. ועל כן חזלתי ואירא פן יהיה יגיעי לריק ח"ו. לכן נמלכתי עם אהובי ומיודעי והסכימו להדפיס את הפירוש לבדו בפ"ע עם אשר עיי"כ נפסיד את ההגהות אשר הגהתי את עה"ח ואת פירוש הריפ"ש ז"ל מכמה טעיות שנפלו בהם. ולכן חלתי היא ממע' המדפיסים הי"ו שלא ידפיסו את ספרי בפ"ע כ"א עם חיבור עה"ח ועם פירוש הריפ"ש ביחד. גם יעשו הציונים שעל פירוש הריפ"ש בסדר האבג"ד הו"ז בהמשך אחד מראש הפרק עד סופו כל פרק ופרק בפ"ע. ולא כמו שקלקלו מדפיסים הא' אשר הדפיסו את ספר ע"ח עם פי' הני"ובי והריפ"ש שעשו ציונים שעל פי' הריפ"ש אבג"ד בעמוד הראשון של הדף. ובע"ב של הדף חזרו כפלו האבג"ד וכאשר היה מזדמן לפנייהם פרק א' המתחיל בע"א ומסתיים בע"ב היו עושים כ"פ ציוני אבג"ד בפרק אחד. גם ציוני התו"ח המובאים בהגהות השמ"ש ז"ל יזהרו המדפיסים להציגם בסוף דברי השמ"ש ולא בתחלתו. גם דברי הרב ש"ש ז"ל ושאר ההגהות שהדפסו מחדש בפנימיות דברי השמ"ש ודברי הריפ"ש כנדפס בע"ח שעם הני"ובי הנזכר צריכים להסירם מהדפיס מכל וכל כי הם מבבלים את המעיין]

המשך בעלון הבא

בחלום שהסכימו בעולם העליון עליך (עלי אני הכותב) להיות ממלא מקום ח"ר שמעון נ"ע וצריך להשתדל בכל עוז לטובת העיר הזאת. ואותה המחשבה אשר עלתה על לבך על משכבך בליל אתמול ללמוד בספרי ח"ר שמעון נ"ע צריך להשתדל לקיימה בפועל בלא עיכוב כלל. ואם תתרשל ידוע תדע שכל אנשי העיר יהיו בסכנה גדולה. עד כאן היו דברי הזקן צאלח שלום הנז"ל.

אחר עבור ג' שעות חזר ובא אלי ועמד בפתח החצר כמבולבל וצעק עלי קום לך

ואחר עבור ג' שעות חזר ובא אלי ועמד בפתח החצר כמבולבל וצעק עלי קום לך במהרה לבית ח"ר שמעון נ"ע וקח לך משם ספר הנצרך עליך כי לא דבר רק הוא אשר דברתי עליך, עד כאן היו דבריו עמי ותיכף חזר לדרכו.

ידעתי את כוונת החלום שירמזון על לימוד עץ חיים

ואני הדל ידעתי את כוונת החלום שירמזון על לימוד עץ חיים הנזכר. ותכף אחר הסוכות בתחלת שנת התרע"ה אזרתי כגבר חלצי והתחלתי ללמוד בע"ח בשקידה גדולה והיה לי הלילה ללימוד והיום לתפילה ולצעקה ולצאת על קברי הצדיקים ולסליחות ולתעניות עם הציבור ולעמוד בכל יום התהלים עם ז' כורתי ברית ולהרבות בצדקות מפני הצרות אשר סבבונו.

וכתבתי זה להיות מזכרת לחכמי הדורות לידע ולהודיע ולהודיע שכמה צרות, רבות ורעות גורמים לעולם בהתרשם מעסק רזי התורה

וכתבתי זה להיות מזכרת לחכמי הדורות לידע ולהודיע ולהודיע שכמה צרות, רבות ורעות גורמים לעולם בהתרשם מעסק רזי התורה כמ"ש בתיקונים הנז"ל דגרים עניותא ואורך גלותא וכו'. וקוצר גלות השכינה וקוצר צרת ישראל וקוצר גלגולם הכל הוא תלוי בצאורם על שיש בידם יכולת לעסוק בחכמת האמת ואינם רוצים למעט משיעור לימודם הקבוע להם ולהניח פנאי לעסוק ברזי תורה וסודותיה והוא רחום יכפר בעדם.

ויקח מפירות עץ החיים ואכל וחי לעולם

ולכן עלה בדעתי כי מדי עברי בלימוד עץ החיים אעשה פירוש פשוט וקצר המובן בדמיון פי' רש"י ז"ל כי אולי שע"י סולם זה ישתוקק האדם לעלות עליו ויקח מפירות עץ החיים ואכל וחי לעולם. ואעפ"י שכבר התחלתי בלימוד ע"ח משנת התרמ"ב בהיותי בן כ"ד שנים וגם כבר זכני האל ית"ש לחבר פי' קטן על אד"ר ואד"ז הנקרא יין הרקח. הנה אח"כ משכתי עצמי מהלימוד מסיבת צרות הזמן אשר סבבוני. ולכן הוכרתי בשנת תרע"ה הנזכר לחזור ולהתחיל מתחילת ע"ח כדי ללמוד על הסדר ולעשות עליו פירוש כפי מה שחנני ה' ית"ש. ובתוך הפירוש הבלעתי איזה תרוצים לקושיות המסתעפים מדברי הרב ז"ל ממקומות אחרים.